

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๘

ลวดลายของโพธิสัตว์

(วัดป่ามหาชัยครับ) กราบเสี่ย เออ สีผ้าน่าดูอยู่ นี่ละสีผ้าหลวงปู่มั่น โอ้ย เวลาท่านพิจารณาย้อนถึงพระพุทธเจ้าสีผ้าทั้งหลายนี้ นั่นเห็นใหม่ละ เพราะท่านเป็นสายโพธิสัตว์ ท่านบอกว่าท่านปรารถนาเป็นโพธิสัตว์เป็นพระพุทธเจ้า ทีนี้เวลาภาวนาๆ เข้าไปพอจะเข้าด้ายเข้าเข็มที่ไร โพธิสัตว์จะผ่านเข้าเลย ก็เลยถอยๆ ทีนี้ทางนี้อากพั้นทุกซ์เป็นกำลัง จิตยังอยากพั้นทุกซ์มากเข้าๆ จิตเวลาจะเข้าด้ายเข้าเข็มคือเข้าช่องที่จะผ่านไปได้นี้ สายโพธิสัตว์เข้ามาแล้ว

สุดท้ายก็มาประมวล เอ้อ พระพุทธเจ้าก็ยกให้ท่านเป็นศาสดาเอกของโลก รื้อขนสัตว์ได้มากมายกายกองสมมุติศาสดา เราความปรารถนาก็เป็นอย่างนั้น แต่ไม่อยากพั้นทุกซ์เป็นกำลัง จึงขอจดความปรารถนาเป็นพระพุทธเจ้ามาเป็นสาวกภูมิ พั้นทุกซ์แต่เรา วาสนามากน้อยเพียงไรเอาแค่นี้ก็พอแล้ว ขอพั้นทุกซ์ก็แล้วกัน เพราะความอยากพั้นทุกซ์มันล้นพั้น ท่านว่างั้น สายโพธิญาณๆ ผ่านเข้ามาๆ นั่นละสายเดินของท่าน พอจะเข้าด้ายเข้าเข็มที่ไรมาทุกที ท่านเลยขอจด ขอหยุดเลย ขอเป็นสาวกภูมิธรรมดา พอจากนั้นจิตก็พุ่งเลย นั่นเห็นใหม่ละ

เพราะฉะนั้นเวลาท่านหลุดพั้นจากทุกซ์ไปแล้ว เรื่องอะไรท่านพิจารณาจึงเป็นลวดลายของโพธิสัตว์ของพระพุทธเจ้ามีติดอยู่นั้นจนได้ ท่านเล็งดูสีผ้า ฟังซินะ กำหนดดูสีผ้าครั้งพุทธกาลมีสีผ้า ๓ ชนิดท่านบอก สีแก่นขนุนสีเข็ม สีกลาง สีอ่อน เราก็เป็นคนตื้อปาก เพราะเราเคยเรียนมาแล้วสงสัย แล้วสีเหลืองมีไหม ไม่มี พุดอย่างตัดปุ๊บเลยเขียว ไม่มี ท่านว่างั้นเลย สีที่ท่านใช้อยู่ท่านเล็งดูหมดแล้ว

อยู่ที่วัดมีก่องค้อละ (มีพระอยู่ ๔ องค์ครับผม) วัดอะไร (วัดป่ามหาชัยครับผม ตั้งมาได้ ๑๕ ปี) เอ้ เราเคยไปหรือยัง (ยังไม่เคยไปครับผม) เอ้ วัดไหนที่ผมเคยไป (วัดอาจารย์สมบัติครับผม) เอ้อ ชื่อสมบัติ เคยไป วัดนี้ยังไม่เคยไป (ที่กระผมถวายวิทยุคลื่น ๙๖.๗๕ แด่หลวงตา) ตั้งวิทยุแล้วหรือ (ครับผม ทำหนังสือมากกราบเรียนหลวงตาแล้วครับ) หนังสือกับคนมันคนละอย่างมันอ่านกันไม่ออก เห็นคนไม่ต้องอ่านก็รู้ว่าคน เห็นหนังสือแล้วยังไม่แล้วต้องอ่าน อันนั้นไม่ต้องอ่านมันต่างกัน

อยู่สีผ้าก็ให้เป็นสีผ้าศาสนานะ ไม่ใช่เป็นสีผ้าเทวทัตให้ระวัง ไปอยู่ที่ไหนให้เป็นผู้นำในทางที่ถูกที่ดี เรื่องพระเรานี้สวยงามอยู่ที่ศีลสมบัติ สมบัติคือศีล สมาธิสมบัติ ปัญญาสมบัติ วิมุตติสมบัติ นี่คือสมบัติของพระ นอกนั้นอย่ายุ่ง เข้าใจไหม ศีลธรรมนี้ระดับเข้าแล้วเลิศเลอยิ่งกว่าสมบัติทั้งหลายในสามแดนโลกธาตุสู้ไม่ได้ เราเป็นผู้

บำเพ็ญเพื่อสมบัติอันนี้ เพราะฉะนั้นใครจึงอนุโมทนาสาธุการกราบไหว้บูชาในปฏิปทาของเราที่ก้าวเดินเพื่อสมบัติทั้งหลายเหล่านี้ด้วย สุปฏิปันโน อุชุนุญญ สามังคิปฏิปันโน นี้ละเป็นทางที่จะก้าวเดินเข้าสู่สมบัติ มหาสมบัติคือนิพพาน ให้ตั้งใจปฏิบัติ

ไปอยู่ที่ไหนให้สง่างามพระเรา งามด้วยศีลสมบัติ สมาธิสมบัติ ปัญญาสมบัติ วิมุตติสมบัติคือความหลุดพ้น เมื่อศีล สมาธิ ปัญญา เข้าถึงแล้วก็ถึงวิมุตติ นี้ละสมบัติของพระเรา นอกนั้นไม่ใช่ จะแต่งแบบไหนมาก็คือสิ่งทั้งตัว สวยเท่าไรงามเท่าไรแบบโลก กลายเป็นลิงไปหมด โลกเขาแบบสวยงามก็สวยงามตามสังคมยอมรับในมนุษย์เรา แต่พระเราไปแต่งแบบโลกเขา เลยโลกไปแล้วมันเป็นลิง ใช้ไม่ได้

ไปที่ไหนเราพูดจริงๆ วันนี้ควรจะพูดเราพูดเสียนะ เวลาจะได้พูดเรื่องมันมาเกี่ยวข้องกัน ดูเด็กรักสงสารเด็ก เพราะฉะนั้นจึงชอบเล่นกับเด็ก ดูสัตว์รักสงสารสัตว์ จึงชอบเล่นกับสัตว์กับเด็ก เช่นหมาที่พันกันเลย ไม่ใช่อะไรนะความรักความสงสารที่ทำให้เป็น แล้วดูเป็นชั้นๆ ขึ้นมาก็มีความเมตตาเป็นชั้นๆ นะ พอมาดูพระเราที่นี้ไม่เป็นอย่างนั้น ดูพระเราแทนที่จะยิ้มแย้มแจ่มใสเบิกบานสำหรับพระทั้งหลายที่เป็นศากยบุตร มองดูพระแล้วสะท้อนใจปึ้งเลย ดูพระไม่ทั่วหน้า เป็นอย่างนั้นนะ

ผู้หนึ่งปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ รักสงวนอรรถธรรม เทิดทูนสุดหัวใจ แต่ผู้หนึ่งมาทำลายต่อหน้าต่อตา ประเภทนั้นละประเภทที่ดูกันไม่ได้ พูดให้มันขัดเสีย เราพูดอย่างจริงจังอย่างนี้ละ เดียวนี้กลับมาดูพระด้วยกันมันดูไม่ได้ว่างั้นเลย เป็นยังงั้นมันดูไม่ได้คือมันเลวขนาดนั้นละมันดูไม่ได้ เพราะฉะนั้นเราจึงเวลาให้เขาดูแล้วให้เป็นทัสสนานุตตริยะ เป็นการเห็นที่เลิศเลอประเสริฐ คือ สมณานนฺจ ทสฺสนํ ได้แก่เห็นสมณะ สมณะคือความสงบกาย วาจา ใจ จากบาปกรรมทั้งหลาย นี้เรียกว่าเห็นสมณะ อันนี้เป็นมงคลอันสูงสุด

เราดูเราก็ให้มีความสง่าอยู่ในจิตใจ ต้องติตรงไหนขัดข้องตรงไหนแก้ๆ แก้ออกไปโดยลำดับ แก้แล้วก็สวยงาม ดีขึ้นๆ แก้ไม่หยุดไม่ถอย แก้งจนหลุดพ้น สง่างามไปหมด อยู่ที่ไหนสง่างามเพราะธรรมจำไปหมดในโลกธาตุ ไม่มีอะไรเสมอเหมือนธรรมท่านจึงเรียกว่าโลกุตระธรรม แปลว่าธรรมเหนือโลก โลกนี้โลกไหนก็ตามอยู่ที่ใดธรรมทั้งนั้น ธรรมเหนือ ให้พากันไปปฏิบัติอย่างนี้ละ

ให้ดูตัวเอง ดูสมบัติคือศีล สมาธิ ปัญญา วิชชา วิมุตติ ให้ดูอันนี้ สำรวมระวังตน เรานั้นเองเป็นผู้บวชมาแล้วตั้งหน้าตั้งตาเข้าสู่สงครามรบกับกิเลสเพื่อจะเอาชัยชนะ คือมรรคผลนิพพานมาครองใจให้เป็นความสง่างาม จงดูตัวเองให้มากกว่าดูที่อื่น ดูอะไรๆ ก็ให้มาเป็นผลบวกสำหรับธรรมะเพื่อเราๆ ดูอะไรเป็นผลลบๆ ดูไปดูมาจนเลย

นะ ฟังไปเรื่อยดูไปเรื่อย จมไปเรื่อย ถ้าเป็นดูแบบธรรมแล้วดูที่ไหนดีหมด ให้พากันจำเอา เอาละเท่านั้น กราบเสี

ขัดหัวเข้าไม่หยุด นั่งพลิกนั่นพลิกนี่ กว่าจะได้ฉันพลิกสองหนแล้ว เวลานั้นอยู่ยังจะได้พลิก ไม่พลิกเราว่างั้นนะ เราจะกิน คือมันจะให้พลิก ปวดนี้ เราบอกว่าไม่พลิก เราจะกิน กินอ้อมแล้วอยากพลิกก็พลิก ก็อย่างนั้นจะให้ว่าไง ธาตุชั้นนี้เดี๋ยวนี้ดูเอาซิ ธาตุชั้นมันเหมือนโลกทั่วๆ ไป เป็นเครื่องมือเครื่องใช้ของจิตใจ คนแต่ละคนๆ อยู่ที่ใจ ใจเป็นของสำคัญ ใจพาให้เลวเลวสุดขีด นรกอเวจีบรรจุกคนและสัตว์ที่เลวใจเลวลงไปนั้น ส่วนมรรคผลนิพพานบรรจุสำหรับคนที่ม่ใจดี ใจบุญใจกุศลใจศีลใจธรรม ตั้งแต่สวรรค์ขึ้นไปเรื่อย บรรจุผู้ดีทั้งหลายเป็นชั้นๆ แห่งบุญ

สำหรับความดีความชั่วอยู่ที่ใจ ท่านทั้งหลายอย่าเข้าใจว่าอยู่กับสิ่งนั้นๆ อันนี้เป็นเรื่องกิเลสหลอกโลกให้ตาฝ้าตาฟางตามืดตามัวโดนนั้นโดนนี้ สุดท้ายก็ลงไปโดนนรกด้วยความภาคภูมิใจของตัวเองว่าสิ่งนี้เป็นของดี ความจริงไม่ใช่ของดี มันของเลว มันคือพินคือไฟ ถ้าหลงมันแล้วเป็นอย่างนั้น ถ้าไม่หลงก็ใช้เป็นประโยชน์ธรรมดาๆ ถ้าหลงก็เป็นอย่างนั้นแหละ จึงชี้ลงไปว่าใจเป็นสำคัญมาก ขอให้บำรุงใจให้ดี สิ่งที่จะทำให้ดีได้แก่ธรรมคือความดีงามทั้งหลาย รวมแล้วเรียกว่าธรรม ให้ประดับตนด้วยธรรม

ตื่นขึ้นมาก็อย่าคิดตั้งแต่เรื่องกิเลส วิ่งตามกิเลสจนกระทั่งหลับ บางรายนอนไม่หลับก็มีเพราะความคิดมาก กิเลสลากถูไป จะนอนให้หลับมันไม่ยอมให้หลับ เพราะความคิดความปรุงความยุ่งเหยิงวุ่นวาย ความทุกข์ความลำบากเต็มหัวใจ อันนี้มันหมุนเลยหลับไม่ได้ก็มี นี่ละเรื่องของกิเลสทำสัตว์โลกให้เป็นอย่างนี้ เรื่องของธรรมไม่เป็นตรงกันข้ามเลย ไปอยู่ที่ไหนสบายๆ ธรรมอยู่ในหัวใจสบายหมด

สมบัติเงินทองข้าวของสำหรับพระเจ้าแล้วปิดหมดเลยไม่ยุ่งกับอะไร เอาเฉพาะธรรมสมบัติเข้าสู่ใจอย่างเดียว พยายามระมัดระวังประดับประดาบำรุงรักษาด้วยความดีงาม ด้วยสติธรรม ปัญญาธรรม วิริยธรรม ความอุตสาหะพยายาม อุตหน ชั้นดีธรรม อุตหนเพื่อบำรุงตนเองให้เป็นคนดี ใจนั้นละเป็นสำคัญ ให้พยายาม ในใจนั้นมีทั้งธรรม มีทั้งกิเลส ส่วนมากกิเลสมีกำลังมากกว่าใจมากกว่าธรรม ในเบื้องต้นมองหาตัวคนแทบไม่เห็นไม่เจอ จะมีแต่กิเลสหมดทั้งตัวๆ ภายในใจเป็นกิเลสเต็มตัวแล้ว ออกมาทางกิริยามารยาทก็กลายเป็นเรื่องของกิเลสไปหมด

ถ้าธรรมเข้าแทรกแล้วฝืนกิเลส ระวังกิเลสให้เป็นธรรม มันอยากทำชั่วเราไม่ทำ เราจะทำแต่ความดี นี่คือฝืนกัน ฝืนแล้วฝืนเล่าฝืนหลายครั้งหลายหนก็ดีขึ้นมาๆ ต่อมาความชั่วของกิเลสที่มันแสดงออกมาค่อยอ่อนลงๆ ความดีพุ่งตัวขึ้นเรื่อยๆ จากการฝึกนะ ถ้าไม่ฝึกอยู่เฉยๆ ให้ดีไม่มีทางจะดีได้ จึงขอให้ท่านทั้งหลายนำธรรมะไปปฏิบัติตน

จะสมชื่อสมนามว่าเราเป็นลูกชาวพุทธ พูดได้เต็มปากเลยว่าเมืองไทยเป็นเมืองศาสนา พุทธมากต่อมาก แดนแห่งพุทธศาสนาอยู่ที่เมืองไทย เมื่อเราอยู่เมืองไทยด้วยศาสนาแล้ว ให้นำศาสนาไปปฏิบัติตน

การคิดการปรุงอะไรๆ ความคิดนี้เร็วมากนะมองไม่ทัน จะเห็นได้ชัดๆ ท่านผู้จิตบริสุทธิ์ที่สุดส่วนแล้ว พ้นจากสมมุติโดยประการทั้งปวงแล้ว ท่านจะได้เห็นชัดในขั้นนี้ ทั้งห้าที่เป็นเครื่องมือของกิเลสแต่ก่อนที่มันนำไปใช้นี้หมุนตัวๆ ของมัน ยังมีกิเลสพาหมุนด้วยแล้วเป็นไฟไปเลยๆ ที่นี้พอธรรมดับได้หมด กิเลสอยู่ในขั้นธอันนั้นดับหมด ขั้นธอันนั้นเลยกลายเป็นเครื่องมือของธรรมไป มันคิดแต่ไม่เป็นภัย

เช่นอย่างสังขารนี้ พระพุทธเจ้า สาวกอรหันต์ทั้งหลายคิดได้เหมือนกัน แต่คิดด้วยความเป็นธรรม มีแต่ขั้นธมันติดของมัน มันคิดมันปรุงของมันธรรมดาๆ เพราะส่วนใหญ่ได้แก่กิเลสที่เคยเป็นเจ้าของของมันดับหมดแล้ว ก็เหลือแต่ขั้นธ เพราะฉะนั้นขั้นธจึงทำหน้าที่ของขั้นธธรรมดาตามที่เป็นเครื่องมือของใจ ใจที่เป็นกิเลส ขั้นธก็กลายเป็นกิเลสไปด้วยกัน เป็นพินเป็นไฟไปด้วยกัน เมื่อจิตบริสุทธิ์เต็มที่แล้วขั้นธก็กลายเป็นขั้นธล้วนๆ ไม่เป็นพิษเป็นภัยต่อตนเองและผู้อื่นผู้ใดทั้งนั้น มันอยู่ที่ใจนะ

ใจเป็นของสำคัญ ขอให้ฝึกได้เถอะ จะเห็นความแปลกประหลาดอัศจรรย์ในตัวเอง เกิดมาเราไม่เคยคิดเคยคาดเคยฝัน แต่เพราะอำนาจแห่งความดีที่หนุนเข้าไปๆ ก็ถึงแดนที่เราไม่เคยคาดเคยหมายนั้นจนได้ไม่สงสัย ธรรมที่อัศจรรย์แล้วเลย คาดหมายทุกอย่าง ไม่มีใครจะคาดหมายได้เลย ตัวเองผู้ท่านได้รับผลสำเร็จนั้นแล้ว ก่อนหน้านั้นท่านก็เป็นเหมือนเราๆ ท่านๆ พอถึงนั้นแล้วปิ้งนี้ขาดสะบั้นไปหมด บรรดาสมมุติทั้งมวลไม่มีเหลือเลย สิ่งที่ปรากฏนั้นเป็นสิ่งที่คาดหมายไม่ได้เลย นั่นละที่ว่าผิดคาดผิดหมายคือธรรมชาตินั้น นี่ละจิตเป็นได้ถึงขนาดนั้นถ้าเราพยายามฝึก ให้พากันฝึกนะ

อย่าปล่อยให้แต่กิเลสลากูไปทั้งวันทั้งคืนทั้งเขาทั้งเรา มองดูทั่วโลกเหมือนกับกงจักรมันหมุนตลอดเวลาเพราะกิเลส เวลามันเปิดงานนี้ไม่มีเครื่องมือดับมันนะ เปิดตลอด ต้องเอาความหลับเท่านั้นระงับกัน ถ้ามันหมุนตัวๆ เสียจนเกินไป หลับก็หลับไม่ได้เพราะความทุกข์ร้อน ความเป็นพินเป็นไฟภายในใจกวณใจจนกระทั่งหลับไม่ได้ก็มี นี่ละอำนาจของกิเลสมันทำถึงขนาดนั้น

แต่อำนาจของธรรมไม่เป็น ถึงธาตุขั้นธจะไม่หลับมันวิการอย่างไรใจก็สง่าอยู่ตลอดเวลา ดูกันอยู่ มีเวลาธาตุขั้นธกำเริบมันเป็นของมันโดยที่จิตใจไม่เข้าไปเกี่ยวข้องเลย ธาตุขั้นธมันกำเริบนอนไม่หลับก็มี แต่จิตก็เป็นจิตไม่ยุ่งกัน มันนอนไม่หลับก็รู้อาการของมัน มันวิการวิการตามเรื่องของขั้นธ ใจไม่วิการวิการกับมันก็สนุกดู นั่นมัน

เห็นชัด ๆ นี่ละธาตุชั้นนี้เป็นเครื่องมือของใจ ถ้าหากว่ามีกิเลสเข้าไปแทรกแล้วไปใหญ่เลย ให้พากันจำเอา ให้ระงับบ้างนะ จิตที่ภาวนานี้เห็นได้อย่างชัดเจน ระงับความคิดปรุงทั้งหลายด้วยบทภาวนา เอาบทภาวนาทับความคิดปรุงต่างๆ นั้นเสีย เช่น พุทโธ ๆ เป็นต้น มีสติอยู่นั้น

มันจะคิดไปไหนไม่ให้มันคิด บังคับให้มันคิดอยู่กับบทธรรม ให้ธรรมทำงาน ถ้ากิเลสทำงานคิดเป็นกิเลสไปหมด ถ้าธรรมทำงานคิดขึ้นมาเป็นธรรม เช่น พุทโธ ๆ คิดวันยังค่ำเป็นธรรมวันยังค่ำ บำรุงส่งเสริมจิตใจให้มีความสงบร่มเย็น จากนั้นก็สว่างงาม นี่ละความคิดเป็นธรรม ความคิดเป็นกิเลสใช้สังขารอันเดียวกันนั้นแหละ แต่สังขารอันหนึ่งเป็นกิเลส สังขารอันหนึ่งเป็นธรรม เช่น พุทโธ ๆ เป็นธรรม นำพุทโธนี้เข้ามา ระงับดับใจให้สงบเย็นลงไป ๆ พากันจำเอานะ

ธรรมชาติที่เลิศเลออยู่กับหัวใจของทุกคน แต่เพราะอำนาจของกิเลสมันปิดบัง หุ้มห่อไว้หมด และโลกทั้งหลายก็ยอมรับมันตลอดมา ไม่มีใครที่จะฝืนกิเลสและมีการต่อสู้กิเลส ไม่เชื่อกิเลสนี้เรียกว่ามีน้อยมากทีเดียว นอกจากผู้ปฏิบัติทางด้านธรรมะ เพราะฉะนั้นจึงมีการต่อสู้กันระหว่างกิเลสกับธรรม มันก็เกียดเราขยัน มันต่อสู้กัน มันอ่อนแอเราเข้มแข็ง ธรรมเป็นอย่างนั้นนะ มันไม่อยากทำความดี เอา ทำความดี ฝืนกันไปเรื่อย ๆ เมื่อความดีได้รับการบำรุงส่งเสริมไปเรื่อย ๆ แล้วความดีนี้จะเด่นขึ้น ๆ ความชั่วที่เป็นเรื่องของกิเลสนั้นก็อ่อนตัวลง ๆ สุดท้ายกิเลสขาดสะบั้นไปหมด ที่นี้แดนแห่งความเกษมสำราญอันเลิศเลอขึ้นมาเองในหัวใจดวงนั้น ที่ไม่เลิศก็เพราะความเลวบังคับมันอยู่ คือกิเลสมันบังคับจิตใจให้เลว

ใครจะตกแต่งอะไรให้ดีให้สวยงามไหนก็ตามเถอะ ขึ้นชื่อว่ากิเลสตัวสกปรก ตัวเลวอยู่ในจิตใจ มันจะเลวอยู่ในตัวของมัน ขึ้นไปอยู่หอปราสาทตัวเลวก็ไปอยู่หอปราสาท เหมือนกันกับเขาสรางโง่ฝืนนั้นแหละ สรางประดับประดาตกแต่งให้สวยงาม ขนาดไหนก็ตาม ผู้ที่จะเข้าไปอยู่ในโง่ฝืนคือคนตาย มันดูได้ไหม มองดูตั้งแต่ข้างนอกสวยงาม แต่ข้างในคือฝืนตายอยู่ในนั้น นั่นละเครื่องประดับตกแต่งอะไรก็ประดับฝืนทั้งเป็น ๆ ถ้าดูด้วยธรรมเป็นอย่างนั้น

ถ้าดูด้วยกิเลสแล้วเป็นบ้าไปเลย อะไรก็ไม่พอ ๆ ดี ถ้าว่าปลุกบ้านหลังนี้ไม่พอ หลังนั้นไม่พอ หนึ่งชั้นไม่พอ ฟาดสองชั้น สามชั้น เอาไปแข่งสวรรค์ชั้นดาวดึงส์หอปราสาทของมนุษย์ที่สกปรกที่สุด สรางหอปราสาทขึ้นมาแล้วจะเอาไปแข่งหอปราสาทราชมณเทียรของเทวดาซึ่งเป็นปราสาททิพย์ มันเข้ากันไม่ได้นะ ให้เราพิจารณา ให้รู้ตัวเอง อุตตมณุตตา ให้รู้จักตน อย่าเย่อหยิ่งจองหองอย่าพองตัวให้เลยฐานะของตัว อยู่ที่ไหนอยู่ไป ๆ ทำไปความดี ขวนขวายหามาเลี้ยงธาตุเลี้ยงชั้นนี้ ไม่หาไม่ได้เพราะธาตุชั้นนี้

มีความบกพร่องต้องการตลอดเวลา พายุพาकिनพาหลับนอนพาขับพาถ่าย มีแต่เรื่องซนทั้งนั้น เราจำเป็นต้องหามาเหยียวยามัน ทีนี้เรื่องจิต จิตมีความบกพร่องอยู่มากทีเดียว เรียกร้องหาความช่วยเหลือจากเจ้าของ เอ้า สร้างเข้าไปความดี สร้างเข้าไปจิตใจจะค่อยเอิบอ้อมขึ้นมาๆ แม้สมบัติภายนอกจะไม่มีก็ตาม แต่จิตใจเอิบอ้อมๆ ด้วยศีล ด้วยธรรม ก็เย็นไปเรื่อย ๆ คนเรา นี่ละความเอิบอ้อมจริงๆ คือใจมีธรรม เย็นสบายไปหมด

นี่มองดูโลก พุดจริง ๆ ไม่ได้มองดูด้วยความดูถูก มองดูด้วยความจริง มองดูธรรมเป็นยังไง มองดูโลกเป็นยังไง มองดูโลกคือมองดูของสกปรก มองดูธรรมคือของสะอาด ต่างกันยังไงของสกปรกกับของสะอาดพิจารณาซิ นั่นละต่างกันอย่างนั้น อยู่ในหัวใจของเรา ถ้าชำระไปเรื่อย ๆ จิตมีความสะอาดผ่องใสขึ้นเรื่อย ๆ ร่างกายของเราตัวสกปรก แต่จิตอยู่ในท่ามกลางแห่งความสกปรก สง่างามอยู่ในนั้น นั่นเป็นอย่างนั้น วันนี้พุดเพียงเท่านี้ละไม่พุดมาก เอาละพอ เหนื่อย เทศน์ทุกวัน ๆ ให้พร

ผู้กำกับ จากนสพ.พิมพ์ไทย คอลัมน์วิจารณ์ธรรม วันจันทร์

ภาพมันฟ้องชัด ๆ ครับท่านผู้ชม

เมื่อวันที่ 3 พฤศจิกายน 2548 หลายคนคงรู้สึกแปลกใจว่าทำไมจู่ๆ สำนักนายกรัฐมนตรีถึงออกแถลงการณ์ เรื่องการแต่งตั้งคณะผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราชออกมาอีก ซึ่งในแถลงการณ์ฉบับดังกล่าว ระบุว่า “ตามที่มหาเถรสมาคมมีมติ เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2547 ให้แต่งตั้งคณะผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราชเพื่อบริหารกิจการคณะสงฆ์แทนสมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราชฯ ในระหว่างที่ประทับรักษาพระองค์ ณ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ นั้น ยังมีผู้เข้าใจคลาดเคลื่อนเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะผู้ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว แม้รัฐบาลจะได้เคยชี้แจงมาแล้วก็ตาม จึงขอชี้แจงเพื่อความเข้าใจอันถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง”

ครับ...เป็นอันเข้าใจกันว่า ที่สำนักนายกฯต้องออกแถลงณ์ซ้ำออกมาอีกก็เพื่อให้เกิดความเข้าใจอันถูกต้อง แต่แทนที่ประชาชนคนไทยผู้มีความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์จะเกิดความเข้าใจต่อแถลงการณ์ของรัฐบาล ก็กลับต้องเปลี่ยนใจกะทันหัน เมื่อ “สนธิ ลิ้มทองกุล” แห่งรายการ “เมืองไทยรายสัปดาห์” ได้นำหลักฐานหลายชิ้นออกมาแฉต่อสาธารณชนกันแบบจะจะ จึงทำให้แถลงการณ์ฉบับนั้นต้องกลายเป็น

แถลงการณ์โกหกประชาชน !!

ไม่ใช่เฉพาะหลักฐานของ “สนธิ ลิ้มทองกุล” อย่างเดียว แม้แต่คอลัมน์ “วิจารณ์ธรรม” แห่งนี้ก็ได้นำข้อความอันเป็นจริงออกมาแฉซ้ำ เพื่อให้ท่านผู้ชมทั้งหลายได้

พิจารณาทบทวนให้ได้เห็นชัด ๆ กันไปเลยว่า “ใครจริงใครเท็จ” กันแน่ ระหว่างข้อมูลของสื่อมวลชนกับแถลงการณ์จากสำนักนายกรัฐมนตรี ??

ในข้อที่ 3. ของแถลงการณ์ ระบุว่า เดิมทีมหาเถรสมาคมได้มีมติเห็นควรให้แต่งตั้งสมเด็จพระราชาคณะรูปหนึ่ง เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนสมเด็จพระสังฆราช ซึ่งก็ได้ทรงมีพระบัญชาว่า “ทราบและเห็นชอบ” เมื่อวันที่ 26 มกราคม 2547 ต่อมาการแต่งตั้งนั้นได้สิ้นสุดลงเพราะครบระยะเวลาที่กำหนด.....

แถลงการณ์ข้อนี้จึงเรียกได้ว่าเป็นการ “โกหกคำโต” ต่อประชาชน ใครที่ไม่ทราบความจริงก็คงหลงเชื่อกับแถลงการณ์ที่ว่า การแต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราชโดยรองนายกรัฐมนตรี “วิษณุ เครืองาม” เมื่อวันที่ 13 มกราคม 2547 นั้นเป็นเพียง “การปฏิบัติหน้าที่แทน” เท่านั้น แต่โดยข้อเท็จจริงแล้วเป็นการแต่งตั้งให้เป็น “ผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช” ไม่ใช่เป็นการ “ปฏิบัติหน้าที่แทน” แต่ประการใด

นอกจากนี้ประชาชนทั้งหลายก็คงหลงประเด็นไป กับแถลงการณ์ฉบับนั้นอีกว่า สมเด็จพระสังฆราช “ทรงทราบและเห็นชอบ” ในการแต่งตั้งให้สมเด็จพระพุฒาจารย์ (เกี่ยว อุปเสโณ) เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราชไปแล้ว

ที่จริงนั้นไม่ใช่ !!

ขอเรียนให้ท่านผู้ชมทั้งหลายทราบว่า พระองค์จะทรงเห็นชอบได้อย่างไรก็ในเมื่อพระอำนาจในตำแหน่งสมเด็จพระสังฆราชของพระองค์ ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงโปรดเกล้าฯ ถวายนั้น มิได้มีการมาขอประทานโดยความเห็นชอบจากพระองค์เสียก่อน ก่อนที่จะดำเนินการใดๆ ลงไป จึงเท่ากับเป็นการช่วงชิงเอาพระอำนาจของพระองค์ไปก่อนแล้ว ต่อมาในภายหลัง (วันที่ 26 มกราคม 2547) จึงได้ทำหนังสือมาขอความเห็นชอบจากพระองค์

กระทำการเชิงบังคับให้พระองค์ลงลายพระหัตถ์ให้จึงได้ แม้จะใช้ความพยายามสักเพียงใดพระองค์ก็ยังไม่ยินยอมที่จะลงลายพระหัตถ์ให้อยู่ดี

โปรดพิจารณาภาพนี้เอาเองเถิด(หลวงตา ภาษาเราเรียกว่าจับมือเซ็น เอ้าว่าไป) พระองค์ทรงมีพระบัญชาเห็นชอบเอง หรือว่าเป็นการข่มขืนพระทัยให้ลงลายพระหัตถ์

ณ. หนูแก้ว

หลวงตา อันนี้เราฟังจนเราหูเราเลอะหมดแล้วเน้าหมด เพราะเรื่องเน้าๆ นี้มายุ่งตลอด โปะเข้ามาๆ ฟังทีไรเลอะเทอะหมด ต้องไปล้างหูทั้งวันก็ไม่สะอาด นี่มันเป็นมาตลอดไอ้เรื่องอย่างนี้ ไอ้พวกตะกละตะกลามพวกสกปรก ไปกวนสมเด็จพระสังฆราชทำนองนั้น นี่ก็มาจับมือเซ็นเห็นอยู่ในรูป มันหยาบขนาดนั้นละพวกนี้ จึงน่าสลดสังเวชเราพูดจริงๆ เลอะเทอะมาก หน้าด้านที่สุดไม่มียางอายเลย อยากรเป็นสมเด็จพระ

สังฆราชเอาเหลือประมาณ อู๊ย พิธีที่น่าสลดสังเวช ยศถาบรรดาศักดิ์เอามาอวดโลก
เจ้าของเลยยิ่งกว่าหมาพิจารณาชิ แล้วจะเอาอะไรไปอวด เมื่อตัวประธานมันเป็นหมา
แล้วจะเอาอะไรไปอวดละ พูดตรง ๆ อย่างนี้ละ นี่ละภาษาธรรม

มหาเถรสมาคมสมาแคมที่ไหน นี่เราพูดยันกันแล้วว่า ไม่ใช่มหาเถรสมาคม มัน
เป็นมหาโจร นั่นเราว่าไปแล้ว อะไรที่เป็นมหาโจร เอาคนชั่ว ๆ เข้ามา ไล่ตามเข้ามาจับ
เข้ามาได้สักชีพยานมาเป็นลำดับลำดับ เข้ามานี้เป็นมหาโจร แต่ก่อนเป็นมหาเถรสมาคม
ที่นี้ไปชนเอาคนชั่วซ้ำลามากเข้ามาตั้งเป็นมหาเถรสมาคมก็เป็นมหาโจร เรบอกกว่าผู้ทรง
ศีลทรงธรรมทั้งหลายท่านไม่ยอมรับบอกรั้งเลย สั่งมาท่านก็ไม่ปฏิบัติตาม มันเลย
กลายเป็นคนละฝั่งไปแล้วกับผู้ทรงศีลทรงธรรม กับผู้ที่เลอะเทอะเลวร้ายที่สุด เป็นคน
ละฝั่งไปแล้ว นี่อ่านก็อ่านไปอย่างนั้นแหละ ท่านผู้ทรงศีลทรงธรรมท่านไม่สนใจปฏิบัติ
ตาม แล้วไม่ยอมรับด้วย พูดให้มันชัดอย่างนี้ซิ

โลกให้ฟังชัดเสีย นี่เสียงศีลเสียงธรรมพูดตรง ๆ แต่ก่อนท่านเป็นมหาเถร
สมาคมก็ตั้งมาตลอด ยอมรับกันมาตลอด ที่นี้เอามหาโจรมหาภัยเข้ามา ๆ อยู่ใน
วงการนั้นแล้ว มันก็กลายเป็นมหาโจรขึ้นมา ที่นี้ผู้ทรงศีลทรงธรรมท่านก็ไม่ยอมรับช
ตั้งไปไหนก็ตั้งไปชิ โก้ ๆ ไปอย่างนั้นแหละ ตั้งโก้ ๆ ไปอย่างนั้น มันนำหัวเราะจะตายไป
ทีเดียว ก็มันรู้เห็นอยู่ชัด ๆ จะให้ว่าไปอย่างไรก็ว่าไปตามหลักความจริง คนที่เลวที่สุด ๆ
อยู่ในนั้นเดี๋ยวนี้ ตั้งแต่ต้นแท้ ๆ ก็เราเองเข้าถึงนายกฯเลย ให้ไล่คนนี้ออกเราว่างาน
ทำงานใน (สำนักงานพุทธศาสนาครับ) สำนักงานพุทธศาสนา มันไปทำเลวร้ายอยู่นั้น
เราก็ไปเข้าหานายกฯเลย พูดกันจริง ๆ กับนายกฯ

เราชี้แจงเหตุผลให้นายกฯทราบ เอาเข้ามาไว้ทำไมถ้าไม่ตั้งใจทำลายศาสนา จะ
ปฏิบัติยังง้างั้นเลย นายกฯจึงต้องให้เอาออกมา มันขออยู่ถึงเกษียณใช้ไหม รับรองว่า
จะไม่สร้างเหตุการณ์ภายในพุทธสถานนี้อีก มันก็สร้างอยู่ตลอดเวลา แล้วก็พวกเปรต
ด้วยกัน จับมันยึดเข้ามาในมหาเถรสมาคมเดี๋ยวนี้ จับตัวสำคัญตัวที่ไล่ออกจาก
สำนักงานพุทธศาสนาออกมา เพราะมันไปทำเลอะเทอะในนั้นเสียหายหมด เราเองไป
ขัดกับนายกฯ นายกฯก็ต้องยอมรับ ไม่ยอมรับยังงั้นเหตุผลกลไกมันเหนือกว่านายกฯจะ
ว่าไง คือธรรม จึงไล่มันออกไป ไล่ออกไปแล้วว่าขอรอ (เขาขอให้อยู่ถึงเกษียณอายุ
ราชการก่อน) ไม่ใช่ไล่ออกไปแล้วหรือ หรือยังงั้นตอนนี่

(ใช้สะท้อนนั้น แต่ตอนนี่เกษียณแล้ว แต่พอดีหมดจักรธรรมมาแทน ตอนนี่
หมดจักรธรรมถูกย้ายไปแล้ว เขาก็สบายใจเจ็บตอนนี่) นี่แล้วก็มีแต่พวกเปรตนี้แล้วไป
ไล่ออก ๆ หากคนเอาคนดีออก ๆ เอาคนเลวทรามที่สุดเข้าไปแทน ๆ เวลานี้เป็นอย่างนั้น
ไอ้ตัวสำคัญที่ถูกไล่ออกไปจากสำนักงานนี้ออกไปแล้ว พอเกษียณแล้วมันก็จับลากัน

เข้ามาอยู่ในมหาเถรสมาคม เราจึงบอกตรง ๆ มหาเถรสมาคมมหาโจรเราว่างั้นเลย นี่ตัวสำคัญ ๆ มาอยู่ที่นี่ หัวหน้ามหาโจรคือใครฟังเอาซินะ ก็ตัวมันเก่ง ๆ นั้นละ นี่ก็ให้ถอดแต่ มันไม่ยอมถอด...ให้ถอดยศ ตัวนี้เองให้ถอด ว่ายังงั้นมันก็ไม่ยอมถอด มันเป็นตัวหน้าโจรอยู่ในมหาเถรสมาคมอยู่ทุกวันนี้ว่าไง แล้วจะเอาความดีอะไรพอที่จะมาปฏิบัติตาม เพราะฉะนั้นจึงบอกว่า พระไทยผู้ทรงศีลทรงธรรมท่านไม่ยอมรับในมหาเถรสมาคมนี้เป็นมหาโจรไปแล้ว นี่เราพูดเอง มันเห็นชัด ๆ

เอา มาซิถ้ามันผิดตรงไหนเราจะตอบเอง ก็เห็นประจักษ์อยู่ที่นี่ มันปลอมเข้ามา ๆ ความจริงก็พืดกันละซิ เรื่องราวมันเป็นอย่างนี้สกปรกมาตลอด มันจะกินจะกลืนไปหมด ของดีนี่ปัดออกหมด เอาของเลวร้ายเข้ามา ๆ แล้วตั้งเป็นอย่างนั้นตั้งเป็นอย่างนี้ ตั้งไปอย่างนั้นแหละ ตั้งแบบมหาโจรมหากัย มีเท่านั้นละ (นี่สะตัวนี้ครับ) เอ้อ ตัวให้เซ็นอยู่ที่นี่ ดูเอามือ จะให้ท่านเซ็น ดูท่านมีความสนใจกับอะไรที่ไหน จับมือเซ็นแล้ว ก็มาว่าสมเด็จสังฆราชท่านเซ็นแล้ว ก็ดูเอาชื่อกิริยาของท่านเซ็น ดูซิดูท่านชิมันจับมือเซ็น อย่างนี้ละเห็นประจักษ์ มันหยาบขนาดไหนพวกเปรตว่างั้นเลยเรา เราพูดจริง ๆ พูดชัด ๆ อย่างนี้ เราไม่เคยสะทกสะท้านกับอันใดในสามแดนโลกธาตุนี้ กลัวก็ไม่มีกลัวก็ไม่ มี มีแต่ธรรมเท่านั้นเองออกเต็มเหนี่ยวของธรรมเลย ความจริงยังงี้ก็ต้องพูดตามหลักความจริง เอาละพอ

(ตอนนี้เขาแต่งตั้งสมณศักดิ์ไปชุดหนึ่งแล้ว) โอ้ย มันจะแต่งตั้งไปปากเมฆก็ช่าง หัวมันเถอะ เราไม่สนใจกับหัวมันละ ให้มันแต่งตั้งขึ้นไปไหนก็แต่งตั้งขึ้นไปเถอะ ไม่มีใครสนใจกับหัวมันละเสกขึ้นขึ้นไปบนฟ้า มันก็ไปเหม็นคลุ้งอยู่บนฟ้า กระจายออกมานี้ เหม็นไปหมดทั่วโลก มันจะยกขึ้นไปไหนกองขึ้นเข้าใจไหม ทองคำเอาไว้ไหนก็เป็นทองคำ นั่นดูซิ เราชี้เก็ยจุดเราจะไปแล้วก็ไปไม่ได้ เตียนั้นแห่เข้ามา เตียนั้นแห่เข้ามา (ทองคำยังงี้ก็เหลือคະ) เอ้อ เอาทองคำมาสะเราพอใจมาก ยิ่งกว่าเอาลม ๆ แล้ง ๆ เหม็นคลุ้งนี้มาให้เราฟัง ไปนี้จะต้องไปล้างหูแทบเป็นแทบตายกว่ามันจะสะอาด แล้ววันพรุ่งนี้มารับอีก รับถึงเช้านี้อีกนี่ ก็ล้างอีกเข้าใจไหมละ ไป ๆ

(เช้าวันนี้ทองคำได้ ๔ บาท ๘๘ สตางค์ครับผม) พอใจ ๆ ให้ได้ทุกวัน ทองคำเราก็พูดแล้วตะกั๊ว เราเป็นห่วงลูกหลานไทยเรา ต่อไปนี้ให้มีทองคำไว้เป็นหลักใจ เป็นหลักบ้านหลักเมืองของเรา มันเป็นโอกาสที่พอจะได้เราจึงได้พยายามหาอย่างนี้ละ หาส่วนใหญ่ก็หาแล้ว จากนั้นก็หาส่วนย่อยอีกเพื่อจะเสริมเข้าไป เพราะเราไปดูทองคำเอง เราช่วยตลอดละ.....โอ้ย พวกเลวเลวจริง ๆ นะ เลวจนดูไม่ได้ มันก็สนุกเลวกันนะพวกนี้ เรื่องศีลเรื่องธรรมอย่าไปหากับมันพวกนี้ ถ้าเรื่องมูตรเรื่องคุณเต็มตัวแล้วไม่ต้องหาก็คงได้เห็นใหม่ละ รูปติดไว้หน้าศาลานั้นรูปพระออกแนวรบ มันดูได้เมื่อไร ถ้าตาม

หลักธรรมวินัยเราก็เคยพูดแล้ว จับสึกทันทีเลยตามหลักธรรมวินัย แต่ทำไมมันจึงอยู่
อย่างนั้นได้ละ พิจารณาซิ ก็พวกเปรตด้วยกันมันเอากันไว้ จำให้ชัดเสียนะ พวกเปรต
ด้วยกันมันเอากันไว้ เต็มพวกเปรตทั้งนั้น ก็มีแต่หลวงตาบวละพูดได้แบบนี้ ไม่มีใคร
พูด ให้พวกนั้นชี้รดหัวเอาๆ นี่ชี้รดหัวไม่ได้กำปั้นชดเลย กำปั้นหนึ่งไม่พอสองกำปั้นชด
เข้าไป มาชี้อะไรบนหัวคนมันไม่ใช่ส้วม ใช่ไหมละ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz